

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΟΔΩ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ, ΑΡ. 27	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἕως Ἰουλίου Ἐν τῷ ὄνω, ἑρ. 6. Ἐν τῷ ἑξῶς, ἑρ. 3ρ 8.	Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ
--------------------------------------	---	---

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀηλώσεις. — Κίνδυνος τιμῆς. Ὑπὲρ τῆς ἀγνότητος, ὑπὸ Μιχ. Ι. Γαλανοῦ. — Τιμολόγιον Ἀναπλάσιος Ὀμιλία ἐν τῷ Ἀθερωφίῳ Ἐφημέριῳ. — Ὁ Μαισθῆς, ὑπὸ Χριστοφόρου Ἰγγλέση ἀρχιμανδρίτου. — Ἐπιγραφή τῆς ψυχῆς. — Ὀλέθριον παράδειγμα ἐπιφανῶν ἀγάμων, ὑπὸ Τιμοθ. Ἀναστασίου. — Αἱ κατὰ τοῦ Κλήρου ἐπιθέσεις, ὑπὸ Μ. Ι. Γαλανοῦ. — Ποικίλα. — Οἱ διδάσκοντες εἰς τὰς λαϊκὰς σχολὰς τῆς Ἀναπλάσεως κατὰ τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα. — Κυριακὸν Ἀποστολικὸν καὶ Εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα, ὑπὸ δ. Α. Δεαληγοῦ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Α') Οὐδὲν δημოსίωμα θὰ εἶνε δεκτὸν εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἀναπλάσεως» ἐὰν ἐν τῷ συνόλῳ ἢ καὶ ἐν μέρει ἀντιτίθεται πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐλευθέρως ἐν Τουρκίᾳ κυκλοφορίας.

Β') Οἱ ἐπιλογομένοι νέοι συνδρομηταὶ τῆς «Ἀναπλάσεως» θὰ λαμβάνωσι δύο φύλλα ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Γραφεῖον ἐηλώσεως τῶν. Ὡς πραγματικοὶ εἰς συνδρομητὰς θὰ ἐγγραφῶσι καὶ θὰ λάβωσι καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἢ τῆς β' ἐξαμηνίας φύλλα, ἐὰν μετὰ τὴν λήψιν τῶν δύο φύλλων πληρώσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τῶν οἰκίων ἀνταποκριτῶν, οἵτινες παρεκκλιθῶσι νὰ γνωστοποιῶσιν ἀμέσως τοῦτο εἰς τὴν Διεύθυνσιν. Ἄλλως, συνδρομητὰς δὲν θεωροῦνται, καὶ παρεκκλιθῶσι νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ δύο σκελῆντα πρὸς αὐτοὺς φύλλα διὰ τῶν ἀνταποκριτῶν, οἵ ὧν ἐνεγράφησαν, ἢ ἀπ' εὐθείας, ὅπου ἀνταποκριτὰς δὲν ὑπάρξῃ, διὰ νὰ μὴ καταστρέφονται ἀδικῶς σκελῆ τῶν περιοδικῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἐφαρμόσει ἀπαρεγκλίτως καὶ γενικῶς ἡ Διεύθυνσις, ἐπειδὴ συμβαίνει ἐκ τῶν ἐγγραφομένων καὶ λαθόντων τὰ φύλλα πολλῶν μηνῶν νὰ παρεκκλιθῶνται ἔπειτα ὅχι ὀλίγοι, κατακρατοῦντες ἅμα τὰ λησθέντα φύλλα καὶ μὴ ἀποζημιώνοντες καὶ διὰ τὰ ταχυδρομικά.

Ἄλλα περιοδικὰ ἔχουσι τὸ σύστημα τῆς προσληρωμῆς τῶν συνδρομῶν. Ἡ «Ἀναπλάσις» βεβαίως διὰ τοῦ ἀνωτέρου μέτρον δὲν δημιουργεῖ τι καινόν, ἀπλῶς εἰς θέλει ν' ἀπλλαγῇ ἀπὸ αὐτοῦ, τὸ ὅποιον μέχρι τοῦδε τὴν ἐπεδύρηνον ἀρκετὰ.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΙΜΗΣ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ

Ἡ ἐν Λαμβηθῇ Ἀγγλικανικὴ Σύνοδος ὕψωσε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καὶ αὐθις πρὸ ὀλίγων μηνῶν φωνὴν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τῆς ἀγνότητος τῶν ἠθῶν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν. Ἐπιτίθει ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι σήμερον κατῆρτησεν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἡ ἠθικὴ ἐξυγίαισι καὶ ἡ ἀπιστία αἰσχυρῆς, περὶ τῆς ὁποίας τόσα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας γράφονται, νὰ μὴ προκαλέσῃ ἰσχυρὰς τὰς διαμαρτυρίας ἐκείνων, οἵτινες, λειτουργοὶ ἀγνότητος, καθήκον ἔχουσι νὰ προσπέσωσι τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ νὰ περιφρουρῶσι παρὰ ταῦς οἰκογενεαῖς καὶ τὴν κοινωνίαν τὴν χριστιανικὴν ἠθικὴν καὶ ἀγνότητά.

Κορναίτες ἐξαφανίζονται καὶ ἐκφυλίζονται ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ γυναῖκες πωλοῦνται κατηρητισμένοι φούλων συμμορία παρὰ τὸν πῶλον καὶ νεανίας εἰς τὸν ἐρῆμον τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας καὶ διαφθορᾶς καὶ ἡ ἀγοραπωλησία ἀνθρωπίνων σαρκῶν εὐδοκίμει ὅσον ἴσως κανὸν ἄλλο εἶδος ἐμπορίου. Ὁ πλοῦτος ἐκπορεύει τὴν πτωχείαν μέχρι εἰς μέρος τῶν λεγομένων ἀνωτέρων τάξεων ζῆ εἰς τὰς ἀμειψίαις τῶν σχέσεως κατὰ τὸ πρότυπον τῆς πολιτείας τῶν κυνῶν, καὶ ἀφοῦ ἔχασε πᾶσαν ἀγνότητα, δὲν εἶνε ἄπορον ὅτι ἔχασε καὶ πᾶσαν ἐντροπήν.

Ἐν ἄλλοτε οἱ Ἕλληνας εἶχον καλὸν καὶ καμῶν, τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν. Ἀλλὰ σήμερον, πρὸ τῆς πλημμύρας τῶν ὑλιστικῶν παθῶν καὶ πρὸ τῆς εὐρείας διαδόσεως τῆς κτηνώδους θεωρίας, ὅτι ἐν τῇ ἀσελγείᾳ δὲν ὑπάρχει προσβολὴ τιμῆς, οἷον ἡ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας ἐκτελεῖται, στρεφίεται εἰς ἀνάγκας φυσικὰς, αἱ ὁποῖαι ὅπως ἂν ποτε δικαιῶνται νὰ ἐκνοποιηθῶσι, σήμερον ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἰδέα τῆς τιμῆς ἔχει ὑποστῆ ὀλιθερὰν ἀλλοίωσιν καὶ ἔκπτωσιν ἐν τῇ ἑλληνικῇ συνειδήσει, ὅ ὃ ἐντεῦθεν κίνδυνος εἶνε ὁ ἄπειλητικώτατος καὶ ὀλεθριώτατος τῶν ἐθνικῶν κινδύνων.

Ἡ «Ἀναπλάσις» ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ τιμὴ ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν βᾶσιν τῆς ἠθικῆς τῶν κοινωνιῶν ζωῆς, καὶ

σαν και δυναμεις των αγγλων [Αμερικανων] φησιν απο μιας...

[Γιάδ. Λόγος συντακτικής ενσφ. Εδουάρδου Πανεπιστημίου...

Ο Lemaître de Saey. «Εάν λάβουμε υπόψη των...

[Περὶ κινήσεως τῆς Πλάκας Διελκτικής.] Ο δὲ Μόλις...

[La Science de la Langue... Revue Britanique [1868, No. 12]]

νόσοις. « Η Αγγλία των αγγλων, η η ανεπαρεια της...

Ο δὲ A. de Quatrefages οὕτω «Μόλις... η Πίστις...

Ο δὲ Ρουβί, οὕτω « Η κληρονομία ἀρριότα της...

Ο δὲ Ρουβί, οὕτω « Η κληρονομία ἀρριότα της...

[Ιωάν. Σαλαστρόν. Π. Δειξ. του Αλφ. σ. 402.] Τοιοῦτος...

Ο δὲ Ρουβί, οὕτω « Η κληρονομία ἀρριότα της...

Η ΤΑΡΑΧΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

« Η ψυχή μου τετάραιται... Η ψυχή μου τετάραιται... Η ψυχή μου τετάραιται... »

τάτων σου! Ποία ψυχική τρικυμία δε θεατής...

Η ψυχή μου τετάραιται... Η ψυχή μου τετάραιται... Η ψυχή μου τετάραιται... »

Ο δὲ Ρουβί, οὕτω « Η κληρονομία ἀρριότα της...

Η ψυχή μου τετάραιται... Η ψυχή μου τετάραιται... Η ψυχή μου τετάραιται... »

λόγον «Νὺν ἡ ψυχὴ μου τετάραιται... Η ψυχή μου τετάραιται... Η ψυχή μου τετάραιται... »

Η ΓΚΟΡΟΓΙΑΝΗΣ

Να βλέπω εἰς ἐξέκδοσιν πολιτευόμενος, εἰς ἀρχὰς...

νότων θυμακτών των επί κατορθώμασι πολιτικαίς, επιστημονικαίς, καὶ στρατιωτικαίς, δι' ἃν ἡ δόξα τῆς πατρίδος ἐμεγάλυνθη (!). Τοῦς ἐξοχωτάτους τούτους πάντες γινώσκουσιν, ὅτι ἔμειναν ἄγραφοι, ἕνα φροντίδων οἰκογενεῶν ἀπληγαγμένοι ἐλευθερίας βιώσει. Πάντες γινώσκουσιν, ὅτι ἐν αὐτοῖς οὐ μόνον δὲν ὑπεχώρησε χάρις τῶν πεισματικῶν ἢ ἔμφοτος τάσις πρὸς τὴν μετὰ γυναικὸς ἐνότητά, ἀλλὰ εἰς ἀκόλαστον ῥοπήν αὐτὴ μεταβλήθεισα, κυριεύει τῆς ἕνταθελείας εἰς ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ συναίσθημα καρδίας τῶν. Οἱ νέοι θυμακτοὶ των, ἀμιλλόμενοι νὰ μιμηθῶσιν αὐτοῦς, εὐρίσκουσι συμμέρον νὰ μιμηθῶσιν αὐτοῦς καὶ εἰς τὴν ὑπερ τῆς πατρίδος ἀγαμίαν ! Ἐδημιούργησαν, βλέπετε, σχολῆν, ὡς οἱ μεγάλοι ἄνδρες. Τυρλοὶ ἀδήγησαν τυρλοῦς. Ἐγώισται κατέστησαν μαθηταὶ των τοῦς εὐεπιφρόνεις εἰς ἠθικὰς παρεκτροπὰς νεανίας καὶ συμπάρεισαν τούτους εἰς τὸ βάρβαρον τῆς ἰδίας καταστροφῆς καὶ ἀτιμίας, μετὰ τῶν τῶν δὲ καὶ τὴν δόξαιον πατρίδα τῆς ὁποίας τὸ μεγαλεῖον ἐπέβησαν νὰ ἀξήρωσι. Συμπαρασύρουσιν οἱ τοιοῦτοι τὴν δόξαιον πατρίδα εἰς τὸ βάρβαρον τῆς καταστροφῆς, διότι ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ των ἐπισημοποιούσιν ὡς θεμελίον τὴν πρὸς τὸν γάμον ἀσέβειαν καὶ τὴν κατάλυσιν τῆς οἰκογενείας, ἥ ἀνευ πάσᾳ κενονία ἀνθρώπων ὄψιν ἀγγέλλει ἀλόγων ὄντων παρουσίαν. — Οὕτως οἱ ἐγκυλιόμενοι ἐπὶ πατριωτισμῷ εἰς τὰ πράγματα ἀποδεικνύονται ἐγθροὶ τῆς πατρίδος. Χείρως δὲ καὶ ἐπι κινδυνότεροι καὶ αὐτῶν πᾶν ἐξ ἐδαφικῶν ἢ πολιτικῶν συμφορώντων κεραιγγυμένων αὐτῆς ἐγθρῶν. Διότι ἐὰν τὴν Ἑλλάδα ἴδωσιν ἢ ὀρθοκεία ἢ μορφωμένα ἠθικὰς χαρακτήρας ἢ ταῦτόν εἰπεῖν χαρακτήρας ἀληθεῖς ἀρετῆς ἀπρόσβλητους ἀπέναντι οὐδενὸς κολοσσῷ ἐγθρῶν διακειμένης δυνάμει, ποῦ ἢ ὀρθοκεία καὶ ἢ ἀρετὴ, ποῦ ἢ γενναίτης καὶ ὀρθοκείας δημιουργεῖται καὶ διαπλάσσεται; εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τοὺς τῆς ἀρετῆς τόπους; Ἐἰς τὰς κινεῖας οὐνεσεῖσαι ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν; Ἐἰς τὰς ἀναστροφὰς, ἢ εἰς τὴν ἐστίαν τῆς οἰκογενείας ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παρθένου, εἰς ἣν ἡ μητρί καὶ ὁ πατήρ ὑπὸ τῶν τέκνων περιστάζομενοι προσεύχονται ὑπὲρ ἑαυτῶν, προσεύχονται ὑπὲρ τῆς πατρίδος των, προσεύχονται ὑπὲρ τοῦ κλήρου ὀλοκλήρου; Ἄ! ἀφιλοπύριδες ἀγύρται ! Ἄ! κατὰ τὴν τοῦ ἑσπέρου τῆς οἰκογενείας καὶ διὰ τούτου ἐγθροὶ ἐπικινδυνότεροι τῆς πατρίδος, ἐκράθηται πλῆν. Διὰ τὴν τῆς καὶ κούτε τὴν κεραλίαν ἐκ συναίσθησος τοῦ στυγεροῦ ἐγκλημάτος σας. Οὐρεῖστε δὲ χάρις εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ποιότητος σας εἰς ὅσοι διὰ τῆς ἀδικίας των ἐροῦσιν τὴν Ἑλληνικὴν λαὸν εἰς τὸ σκοπὸς καὶ ἐδημιούργησαν εἰς αὐτὸν τὴν ἀδικίαν περίετης ἱερότητος τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας τῆς οἰκογενείας καὶ οὐ μόνον εἰσθε ἀνεκτοὶ ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀδικίας λαύετε, ἐν οἷσιν ποῦ μετὰ τῆς ἐγκλημάτος ἐκτετατῆται τὴν σφοδρὰ τῆς ἠθικῆς ἀτιμίας τῶν ὁποίων ἀνατῆως αἱ ὀρθοκείαν ὀλοκλήρου τῆς οἰκογενείας δὲν ἀνατῆται νὰ διακρίνωσιν ! — Ἄ! κούριε οἰοῦσθε καὶ ἀνέστητε, ὡς οἱ ἀπὸ τῆς ἠθικῆς καὶ ἀνέστητε, εἰσθε ἐμπνευστοὶ αἰοῖ. Διότι εἰς τὰς πρώτας ἐνεκεν τῆς ἐπιστολῆς σας καὶ τῆς

ἠθικῆς ἐπιβολῆς σας ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ κυρία αἰτία τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν μεγαλοπύριδος τῆς πατρίδος ἡμῶν, καταστάσεως ὑπευθυνολογίας τὴν ἐποχὴν τῆς εἰδωλοστροφῆς ἐν ἐκείνῳ μετὰ Χριστὸν αἰῶνι. Ἐἰς ὑμᾶς καὶ τοὺς μιμητάς σας ἀποδοτῶν τὸν ἐξουτελισμὸν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, εἰς χρηματικὴν συναλλαγὴν τοῦ χειριστοῦ εἴδους καταντήσαντος.

Τιμόθ. Ἀναστασίου

ΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΡΟΥ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Φίλοι, πονῶν τὴν Ἑκκλησίαν, μοὶ ἔλασεν ἐσχάτως πρὸς τὸν κατέβλησεν ἡ βαρεῖα καὶ σκληρὰ ἐπιθεσις καθημερινῶν τινῶν φύλλων κατὰ τοῦ ἀνωτέρου ἡμῶν κλήρου, ἐν ἐπιβόρῃ ἠθικῶς ὑπεύθυνον διὰ τὰ παρ' ἡμῶν τελοῦμενα ἐγκλημάτα, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐν τινι χωρίῳ τῆς ἐπαρχίας Καλήμων διαπραχθέντος ῥήνου ὀλοκλήρου πενταμελοῦς οἰκογενείας. Δὲν φρονῶ, μοὶ εἶπεν ἐν τίλει, ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ πρέπει νὰ εἴνε ἀνεξέλεγκτοι; εὐπρέπειά τις ὄφειλε περιτὸν ἔλεγγον αὐτῶν δὲν θὰ ἐξήκωνε τὴν σπουδαϊότητα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας.

Ἐγὼ δὲ, διακρίνων δημοσιογράφους ἀπὸ δημοσιογράφων, τὸν ἀκόλαστον καὶ προπηλακτικὸν τοῦ ἐλέγγου τῶν ἡμετέρων ἀρχιερῶν ἐκ μέρους ἐφημερίδων τινῶν εὐρίσκω ἄποστον καὶ δι' ἄλλον λόγον. Ἡ κληρικὴ ἀδιαφορία δὲν εἴνε ἡ μόνη, ἥτις ἐξέθρεψε τὸ ἐν Ἑλλάδι ἐγκλημα καὶ ἐδημιούργησεν ἐν αὐτῇ τὴν κληρονομίαν ἐπὶ τῆς ἐπιβόρας ἀδικοῦ. Ἐἰς τὴν ἑλευθερίαν αὐτὴν παραγωγὴν πρωτογονιστῆσεν ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία διὰ τῆς κληρονομίας αὐτῆς; δημοσιογράφοι δὲ; οἵτινες εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτὴν συνεπράξαν ὡς λιθάνισται τῶν αὐτοῦ γῶν τῆς, δὲν ἐγείνουν ἀπὸ ἠθικῆς ἀπίστεως τὸ δικαίωμα νὰ κατακρίνωσιν τὴν Ἑκκλησίαν, ἐμφανίζομενοι ὡς κατήγορον ἐπὶ εἰς ἀπλοῦστα συνένοχοι καὶ συναντοῦχοι. Ἐὰν δὲ τις λάθῃ ὑπὸ ὄψιν του ὅτι πολλοὶ Ἀθηναῖοι δημοσιογράφοι ἐνημενίζον εἰς τὸ νὰ προσβάλλωσιν τὴν ὀρθοκείαν ἀλήθειαν, ὡς μῦθον αὐτὴν χαρακτηρίζοντες ἢ ἐνοπείροντες τὴν ἀμφιβολίαν καὶ ἐν εἰς ταῦτα προσθέσει πῶς ἠθικὴ σήψις καὶ ἀναρχία μετεβλήθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν λαὸν διὰ τῶν κατὰ μετὰ φρασιν ῥημιστορημάτων πολλῶν ἐφημερίδων, καθὼς καὶ πᾶσιν εἰς τὴν ἔξέγερσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐγκληματικῶν ἐνοτήτων συνετέλεσαν οἱ δημοσιογραφικαὶ ἐκτάσεις τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτικῆς τῶν παρ' ἡμῶν οἰκογενεῶν, θέλει εἶνε ἀποδεδειγμένον συμπέρασμα, ὅτι καὶ ἐν ἀκόμῃ βαρύτερο ἢ τῆς ἑυθύνῃ τοῦ κλήρου μας, ὁ ἐν Ἀθῆναις ὁμοῦς τύπος δὲν εἴνε ὁ ἀρμόδιος ἐπιμητῆς αὐτοῦ καὶ κατήγορος. Ἄλλ' ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπιβόρας μετὰ τὸν ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρων ἀποδεικνύεται μόνον ἡ συνεισφορά τῆς δημοσιογραφίας, ἢ ἐπιβόρας καὶ καταμερισμὸν τῶν εὐθύνων, δὲν ἀπολλάσσεται ὁμοῦς πᾶσης εὐθύνῃς ὁ ἡμέτερος κλήρος, οὐδὲ ἴσασκε καθ' ἑαυτὸν ὑπεράνω πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐπιβόρας. Καὶ ὅτι ἐν τῷ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπιβόρας μετὰ τὸν ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρων ἀποδεικνύεται μόνον ἡ συνεισφορά τῆς δημοσιογραφίας, ἢ ἐπιβόρας καὶ καταμερισμὸν τῶν εὐθύνων, δὲν ἀπολλάσσεται ὁμοῦς πᾶσης εὐθύνῃς ὁ ἡμέτερος κλήρος, οὐδὲ ἴσασκε καθ' ἑαυτὸν ὑπεράνω πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐπιβόρας.

Ἄλλ' ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπιβόρας μετὰ τὸν ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρων ἀποδεικνύεται μόνον ἡ συνεισφορά τῆς δημοσιογραφίας, ἢ ἐπιβόρας καὶ καταμερισμὸν τῶν εὐθύνων, δὲν ἀπολλάσσεται ὁμοῦς πᾶσης εὐθύνῃς ὁ ἡμέτερος κλήρος, οὐδὲ ἴσασκε καθ' ἑαυτὸν ὑπεράνω πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐπιβόρας.

ἢ καταμαρτυρία τῶν πραγμάτων. Κλήρος, ὅστις δὲν διδάσκει, δὲν παρακαλεῖ, δὲν νοουθετεῖ, δὲν εὐχέει, καὶ δὲν ἐννοεῖ ὅτι ὑπάρχει διὰ νὰ καλῇ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν καὶ νὰ καταρτίσῃ ψυχὰς ἀγίων, εἴνε ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἀμαρτίαν καὶ ἀνομιάν τῶν λαϊκῶν, ὡς ὅχι ἐκ προθέσεως; ἀλλὰ πάντως ἐξ ἐνδύου ἀμαρτίας; Μόνον ὁ ἐκτελὼν τὸ καθῆκόν του κληρικός, εἴνε ἀθῶος, ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐξείνων εἴτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸν εἰσακούσωσιν, ἐνῶ ὁ ἀπρακτὸν θεοραται, καὶ εὐλόγως, ὅτι συνειδοκεῖ εἰς τὰ τελοῦμενα ἐγκλημάτα, καὶ ἐν δὲν εἴνε ἀξιομιμητος, ὅτι τὰ προκαλεῖ, εἴνε ὁμοῦς ἀξιοκατάκριτος, διότι τὰ ἀνέχεσται καὶ τὰ ἐπιτρέπει, καὶ καθόσον δὲν ἐργάσθη εἰς πρόληψιν τῶν κακουργιών, οὐδεμίαν θύναται, κατηγοροῦμενος, νὰ φέρῃ ἀπολογίαν.

Εἰς ἐπικρίσεις καὶ κατακρίσεις δημοσιογράφων δὲν εἴνε ὀλοκλήρου νὰ ἀντιτάξῃ ἄμυνα ὑπὲρ τοῦ κλήρου ἡμῶν. Ἀλλὰ κατὰ τῶν ἐλέγγων καὶ τῶν ἐπιβόρας, πᾶς ὅπως τὰ πράγματα δημιουργεῖται, εἴνε μόνον βλεπὸν ἄμυνα, τὴν διὰ τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος, διότι τότε, ἀλλὰ τότε μόνον ὁ κληρικός μας ἐλευθερῆσι πᾶσης ἐνοχῆς, ὅτε εἴνε γίνεαι ἀνώτερος καὶ πᾶσης μιμητῆς καὶ εὐθύνῃς.

Μετ. Γ. Γαλανός

ΔΩΡΕΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΛΑΣΙΝ,

Προσήμερον ὑπὲρ τῆς ἀ' Ἀναπλάσεως, ὁ ἐν Πειραιεὶ κ. Γ. Νικολαΐδης, ὄραχ, δέκα (10). Ἀνόμιμος ἐκ Πατρῶν δραχμῆς (5). Ὁ ἐν Ἀθῆναις πανοσιώτατος ἱερεὺς κ. Σπυρ. Γιαννουλέας, δρ. εἴκοσι καὶ πέντε (25).

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ σχολάρχης τοῦ Σ' ἐν Ἀθῆναις ἑλληνοσχολεῖο κ. Χρ. Ἰωαννίδης, εἰδ. γραμματῆς τοῦ Συλλόγου τῆς Ἀναπλάσεως, προήχθη εἰς κλητῆ τῆς ἐν Πειραιεὶ Γυμνασίου. Ἐἰς τὴν παραγωγὴν αὐτὴν ἐπικρατοῦμεν καὶ συγγαίοντες θερμῶς τὸν ἐπὶ τῆς ἐκπαίδευσος ὑπουργόν, ὅτι ἐκ πνεύματος ἀναδελφικοῦ καὶ φιλικῶς πρὸς τὸν προσηλόντα, ἀλλ' ἀπὸ καθήκοντος καὶ δικαιοσύνης. Ὁ κ. Ἰωαννίδης δὲν εἴνε μόνον ἐγχαυτῆν φιλοπόνητον μὲν ὄντα, ἀλλ' εἴνε καὶ ἀνὴρ ἀνώμου εὐνοειδούς καὶ κραταῖος ἠθικῆς ἐπιβολῆς τὴν δε διδάσκων καὶ μορφωτικῆν μεθοδικότητά του ἐξετίμησαν εἰς ἀναγνώσται τῆς ἀ' Ἀναπλάσεως ἐν τῷ ἀποσπάσματι μὲς ἐκ θέσεως σχολάρχου, ὅπερ ἐδημοσιεύσαμεν εἰς προηγούμενον φύλλον. Ὁ σχολάρχης ἐκεῖνος ἦτο ὁ κ. Ἰωαννίδης, ἢ ἐκ Γυμνασιακῆς παιδείας ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἐκτεροῦσιν ἐν τῇ καθήκοντι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ὑπὲρ τὴν κληρῶσιν τῆς θέσεως ἔχουσι τὸ νὰ τιμῶσιν αὐτὴν.

Ἐν τῷ ἐν Μόσχῃ συνοδικῷ σχευοφυλακείῳ προῦνται εὐλαβῶς πλὴν ἄλλων σπουδαίων κειμηλίων καὶ τὰ ἀκόλουθα, ὡς ἡ γνωστότης βεβαιούται δι' ἀξιοπιστῶν μαρτυριῶν (α') τεμάχιον τοῦ γένους τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν (β') τεμάχιον τοῦ Τιμίου καὶ Σπυροῦ Σταυροῦ (γ') τεμάχιον

τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν (δ') τεμάχιον τῆς Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου (ε') εἰς τὸν Τιμίων ἦλον, δι' ὃν προσβλήθη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ὁ Κύριος ἡμῶν (ς') τεμάχιον ἡμῶν ἐκ τοῦ Σπυροῦ τῆς Βηθλεὲμ καὶ ζ') τεμάχιον ἡμῶν ἐκ τοῦ Τάφου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Πάντα τ' ἀνωτέρω τελεῖται ἐπὶ πολυτίμων ἡγίων. Τεμάχιον τοῦ Τιμίου Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, ἀκριβῆς τὸ 1681 εἰς δύο εὐρίσκειται ἐν τῷ ἐν Κρεμλίῳ νῆφ τῆς Κοιμῆσεως τῆς Θεοτόκου ἐντὸς κιβωτοῦ κατασκευασμένου ἐκ χρυσοῦ. Τὸ κιβώτιον κοσμεῖται δι' εἰκότων καὶ ἐν τῷ μίῳ ὑπὸ ὕψους 180 παγίων ἀδελφάντων, ὡς εἰς (αὐτῶν 7-1)2 καρ.

— Ἀγγλῶς τις λέγει κατὰ τὴν ἀ' Ἀρμονίαν, ὅτι ἐσπύραντινὰ ὅτε ἐφελόχευτο παρὰ τινος ἐν Καναδά, μὲ τῶν ἡσῶν Φιγί, ὁ κώδων ἐσπύραντιν. Ἐρωτήσας δὲ ἐπιτηροῦσθαι παρὰ τοῦ φίλου του ὅτι ἦτο σημεῖον τῆς οἰκογενεακῆς προσευχῆς, καὶ ἐκ τῶν 10,000 κατοίκων τῆς νήσου δὲν εὐρίσκουσι μίαν οἰκίαν, εἰς ἣν νὰ μὴ γίνηται οἰκογενεακὴ προσευχὴ.

— Μόνον ὑπὲρ τὰ χίλια πρόσωπα ἀποτελοῦσι τὴν αὐτὴν τοῦ Πάπα. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ συγκροτοῦνται ἐκ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Πατρίκη δὲ σπασίη ἐκρίνει αὐτά. Καὶ αὐτὸς ὁ Πάπας ἔχει μίαν στολῆν. Διπλοῖ δὲ πάντοτε μόνος ἀκόμῃ καὶ ἐπὶ τῆς προσεχόμενης ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν πρίγκιπα τῆς Γερμανίας. Τούτων εὐλοκεῖται διὰ τοῦ ἀγιογράμματος, ὅστις κατέχει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὴν θέσιν αὐτοῦ.

— Ἐν τῷ Βατικανῷ ὁ γῶρος ἐνθὸς συνέρχονται εἰς καρδιναλίους πρὸς ἐκλογήν τοῦ νέου Πάπα, καλεῖται Σύνδικον. Ἐν αὐτῷ συνερχόμενοι οἱ καρδιναλῖοι τὴν δεκάτην πεπρακτομένην ἡμέραν δὲν ἐξέρχονται ἐὰν δὲν ἐκλέξωσι τὸν νέον. Φρουροῦνται δὲ οἱ καρδιναλῖοι ἐντὸς αὐτοῦ ἐπιμελῶς αὐτῶ, ὅστε οὐδεμίαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἐξω νὰ εἴνε ἐπιπένη. Ἡ τροφὴ καὶ πᾶν χρεῖος κομίζεται αὐτοῖς ἐπὶ. Ἡ ἐκλογὴ δὲ τότε εἴνε νόμιμος, ὅταν φέρῃ τὰ δύο τρίτα τῶν ψήφων. Ἐκλεγέμενος δὲ εἰς τὸν ἀβίβος ἀπὸ τῆς Μεγάλης Σίνδος τοῦ ναοῦ ἁγίου Πέτρου ὑπὸ τοῦ καρδιναλίου ἀκόλων, τοῦ ἐνός ἐκ τῶν πρῶτων καρδιναλίων, εἴτινες ἀρκετοὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεσοπαπῶντος.

— Καὶ διὰ τοὺς κληρικούς λειτουργοὺς πολλαχοῦ σχολαί. Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις καὶ τῷ Καναδά λειτουργοὶ πρᾶκόντα πέντε τοιαῦτα, ὡς μίαν ἢ τῆς Βασίλης ἔχει παρουσίαν πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἡμῶν ἐκατομύριον δολάρια. Διευθύνεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἡμῶν ἐκατομύριον δολάρια Ἀναγνωστοπούλου. Οἱ κληρικοί τῆς ἐκ τῆς σχολῆς ἀσχολοῦνται ἀποσιεπῶς εἰς χειροτεχνήματα, εἰς τὴν γραφικὴν μηχανὴν καὶ λύουσιν ἀριθμητικὰ καὶ ἀλγεβρικὰ προβλήματα.

— Ὁ Βίσμαρκ ἐν ἐπιστολῇ, ἣν ἀπέστειλε καθ' ἑν γένον εὐρίσκειτο εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ, ἔγραψε τὰ ἀκόλουθα, οἰονεὶ μελαγχολίαν ἀλλοθεῖ εἰς αὐτὸν τὸν κώδων μετὰ ἀγαπῆ. Κανένα δὲν κατέστησε εὐτυχίαν, οὐτε ἐμὲ αὐτόν, οὐτε τὴν οἰκογενεάν μου. Ἄπ' ἐναντίας, ἐγενόμην ὁ αἰτίας τῆς οἰκογενεῶν μου. Ἄνευ ἐμοῦ τρεῖς πόλεμοι θὰ ἐπεστυχίας τῶσων ἀνθρώπων. Ἄνευ ἐμοῦ τρεῖς πόλεμοι θὰ ἐπεστυχούντο, 30 δὲ χιλιάδες ἀνδρῶν δὲν θὰ ἐφρονόνητο καὶ χιλιάδες οἰκογενεῶν δὲν θὰ εὐοδούντο εἰς πένθος. Ταῦτα ἔγραψεν ὁ Βίσμαρκ πρὸ ἀποσπαστικῆς Ἀσπυρίας τῶν ταῦτα τῆς ἀπέλπισης, ἀλλ' εὐλαβῶς ἠθολογίαν τοῦ Βίσμαρκ καὶ συμπεριλαμβανόμενος πρὸς τὴν γαλλοῦ καὶ ρωσικῆς ἡμῶν τοῦ μεγάλου γέροντος, οἵτινες ἢ μακρὰ ζωὴν ἦτο εὐεργεσίαν πρὸς τὸν πλῆστον καὶ τὸ τέλος ἡλάρων καὶ ἰσθμῶν τῆν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἐνός τρικυβίαν καὶ τὴν κρατοῦσαν ἐπὶ τῆς τοῦ ἐτέρου ψυχῆς γαλήνην.

